

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۸ مارچ ۲۰۲۰

## "غنی احمدزی" و انحصار تدویر جلسات!

۲

شنبه- ۱۷ حوت ۱۳۹۸ - کابل:

سابقه حملات بر اجتماعات:

در جریان ۵ سال اخیر حاکمیت دوسره در افغانستان، حمله بر اجتماعات بارها صورت گرفته، یعنی این حمله و کشتار بیدریغ مردم بی گناه نه بار اول است که اتفاق افتاده و یقیناً با ادامه همین حاکمیت و همین سیاست بار آخر هم نخواهد ماند.

چنین حملاتی که بار اول از طریق حمله بر به اصطلاح "جنبش روشنائی" در چنین سطحی خود را ثبت تاریخ ساخت و به دوام آن در "چهاراهی زنبق" و مراسم تدفین فرزند "ایزدیار" تکرار شد، همه دارای چند ویژگی مشترک با یک دیگر بوده اند: آن ویژگی ها:

۱- اجتماعات کلاً یا در مخالفت با شخص "غنی احمدزی" و سیاست های تحمیلی ارگ تدویر یافته بودند و یا هم کسانی بودند که تدویر اجتماع و میتینگ شان در نهایت به نفع ارگ تمام نمی شد.

۲- حملات چنان دقیق سازماندهی و اجرائی شده است که بالا ترین حد قربانی ممکن در یک حرکت انتحاری و یا تهاجمی را بار بیاورد.

۳- بعد از تعلق و سرگردانی و تکرار پرسش "کی بود؟ کی بود؟" سرانجام گفته شده است که مسؤلیت آن را "شاخه خراسان داعش" به عهده گرفته است.

۴- در تمام این حادثات، اراکین دولت دست نشانده اعم از "غنی احمدزی" و "عبدالله عبدالمود"، حرکت را محکوم نموده، به مردم وعده سپرده اند که با "تعیین یک هیأت حقیقت یاب" نتایج تحقیق را در خدمت مردم و رسانه ها قرار خواهند داد، کاری که تا حال صورت نگرفته و بعداً نیز صورت نخواهد گرفت و اینک همه کس می داند که سپردن چنین وعده هائی چیزی بیشتر از "وعده سر خرمن" آنها از جانب کسی که کشتی نکرده تا خرمنی جمع نماید، نمی باشد.

۵- بعد از نشر تعداد قربانی ها، رسانه ها و عمال دولت دست نشانده ضمن یادآوری از "سوراخ ها و کاستی های کوچک" امنیتی، به تقدیر نیروهای "امنیتی قهرمان!!" وزارتخانه های دفاع، داخله و امنیت ضد ملی با تمام طول و

عرض شان، که بعد از ۶ ساعت و بعد از ختم گلوله و مهمات مهاجمان، دومهاجم را کشته اند، خاک به چشم مردم پاشیده، از مردم می خواهند تا برای "نیروهای امنیتی" که "شمشیر به ک.. فیل زده اند"، "منت خانه" نیز بسازند.

### چه کسانی مورد حمله قرار می گیرند؟

قبلاً نگاهشتم که هیچ یک از این حملات بر آن اجتماعاتی صورت نگرفته است که یا "غنی احمدزی" خود در آن شرکت داشته و یا این که اجتماع به موافقه وی و در خدمت وی برگزار شده باشد. عکس آن، اجتماعاتی مورد تهاجم قرار گرفته اند که آنها یا در کل و یا هم تعدادی از شرکت کنندگان آن در مخالفت با سیاست ها و یا شخص "غنی احمدزی" قرار داشته اند. به صورت مثال در حمله دیروز:

با در نظر داشت اختلافات اخیری که بین "کرزی، عبدالله، خلیلی، محقق، صلاح الدین ربانی" و بقیه کسانی که از قبل "جهاد" و از میله تفنگ نان خورده و زور گفته اند با شخص "غنی احمدزی" و بقیه جواسیس تکنوکرات در موارد متعدد از جمله، مسأله صلح با طالب، نتایج انتخابات، رهایی زندانیان طالب و ده ها موضوع خرد و بزرگ دیگر وجود دارد، حمله بر اجتماعی که در آن تمام مخالفان "غنی احمدزی" اشتراک دارند و می خواهند زیر نام یاددهانی از یک جنایتکار راسیست، در واقعیت امر قدرت و توان لشکر کشی شان را به "غنی احمدزی" و بادارانش نشان دهند و عدم حمله بر چندین اجتماعی که به نفع "غنی احمدزی" در یکی از مناطق نفوذ "داعش" یعنی ننگرهار با شرکت شخص "غنی احمدزی" صورت گرفت، برای هر انسانی که بتواند فکر کند این سؤال به وجود می آید که علت قضیه را بداند. یعنی:

۱- آیا حمله کنندگان که حمله و کشتارشان منافع "غنی احمدزی" را تأمین و متضمن تحکیم سیاست وی است، "بازوی اجرائی" شخص "غنی احمدزی" و جناح ارگ است؟؟

۲- اگر اینطور نیست و حمله کنندگان عوامل جناح ارگ دولت دست نشاندۀ نیستند، چرا آنها فقط آن اجتماعاتی را هدف قرار می دهند که منوط به مخالفان "غنی احمدزی" می باشد؟؟

۳- همزمان با آن با در نظر داشت این که چنین اجتماعاتی از قبل در وزارت داخله دولت دست نشاندۀ ثبت شده و نیروهای امنیتی آن وزارت وظیفه دارند تا امنیت آن اجتماعات را مسؤولیت بگیرند، چرا چنین اتفاقاتی بروز پیدا می کند؟؟ اگر نیروهای امنیتی کمبود دارند و سوراخ های خاص امنیتی در آنها باعث بروز چنین جنایاتی می گردد، چرا چنین خلاء هائی حین برگزاری مخالفی که "غنی احمدزی" برگزار می کند، اتفاق نمی افتد و "سوراخ"ها زمانی "کشاد" می گردند که پای مخالفان "غنی احمدزی" در میان باشد؟؟

هموطنان گرامی!

همان طوری که تا حال از نظر تان گذشت، برخورد به این قضیه چنان سردرازی دارد که اگر خواسته باشیم با جزئیات و همه جانبه به آن برخورد نمایم چه بسا روز ها می باید فقط همین عنوان مورد بحث قرار گیرد. لذا جهت اختصار مطلب باید نگاهشتم:

۱- آنچه در جنایت روز گذشته و جنایات مشابه اتفاق می افتد، در واقعیت امر بازتاب تضاد های درونی طبقات حاکم و باداران دور و نزدیک آنهاست که با تأسف تا حال صرف از فرزندان خلق قربانی گرفته است.

۲- تا زمانی که درب بر همین لخب چرخیده و همین رژیم وجود داشته باشد، افغانستان به مثابه قربانگاه فرزندان باقی مانده و به صد ها و هزاران قربانی دیگری نیز خواهد گرفت.

۳- تا زمانی که من و تو احساس مسؤولیت ننموده از یک جانب به کلاشانی از قماش "محقق" و "خلیلی" و شرکاء اجازه دهیم تا روز مرگ یک جنایتکار راسیست را تجلیل نمایند و از جانب دیگر به گروه های فاشیست و ضد وحدت اقوام ساکن کشور، علنی و یا مخفی، صریح و یا هم در پرده "پشتک" دهیم و امکان گردن فرازی آنها را مساعد سازیم، این کشتار ها ادامه خواهد یافت. پس:

**سرکها ما را می طلبند!!**